

EUROAZJATYCKA KOMISJA GOSPODARCZA

RADA

POSTANOWIENIE

30 listopada 2016 r.

NR 159

Moskwa

**W sprawie zatwierdzenia jednolitych zasad i norm
zapewnienia kwarantanny roślin na przestrzeni celnej
Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej**

Zgodnie z punktem 19 Protokołu o zastosowaniu sanitarnych, weterynaryjno-sanitarnych oraz fitosanitarnych kwarantannowych środków (Załącznik nr 12 do Umowy o Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej z dnia 29 maja 2014 roku) oraz punktem 59 Załącznika nr 1 do Regulaminu Pracy Euroazjatyckiej Komisji Gospodarczej, który zatwierdzony jest na mocy Postanowienia Najwyższej Euroazjatyckiej Rady Gospodarczej z dnia 23 grudnia 2014 roku nr 98, Rada Euroazjatyckiej Komisji Gospodarczej **p o s t a n a w i a**:

1. Zatwierdzić załączone Jednolite zasady i normy zapewnienia kwarantanny roślin na przestrzeni celnej Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej.

2. Niniejsze Postanowienie nabiera mocy prawnej od dnia 1 lipca 2017 roku.

Członkowie Rady Euroazjatyckiej Komisji Gospodarczej:

W imieniu	W imieniu	W imieniu	W imieniu	W imieniu
Republiki	Republiki	Republiki	Kirgiskiej	Federacji
Armenia	Białoruś	Kazachstan	Republiki	Rosyjskiej
W.Gabreljan	W.Matiuszewskij	A.Mamin	O.Pankratow	I.Szuwałow

ZATWIERDZONO

Na mocy Postanowienia Rady
Euroazjatyckiej Komisji Gospodarczej
z dnia 30 listopada 2016 r. Nr 159

Jednolite zasady i normy zapewnienia kwarantanny roślin na przestrzeni celnej Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej.

I. Zasady ogólne.

1. Niniejszy dokument opracowany został zgodnie z punktem 19 Protokołu o zastosowaniu sanitarnych, weterynaryjno-sanitarnych oraz fitosanitarnych kwarantannowych środków (Załącznik nr 12 do Umowy o Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej z dnia 29 maja 2014 roku).

2. W niniejszym dokumencie wykorzystywane są pojęcia, które mają znaczenie jak poniżej:

„organizm szkodliwy / szkodnik” – każdy gatunek, odmiana albo biotyp roślin, zwierząt bądź czynników patogennych, które są szkodliwe dla roślin albo dla produktów roślinnych;

„kwarantannowe badanie fitosanitarne” – przedsięwzięcie wykonywane przez kompetentny organ w zakresie kwarantanny roślin państwa członkowskiego Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej w określonym, ograniczonym czasie w celu wykrycia obiektów kwarantannowych występujących na danym terytorium, w danym miejscu uprawy lub w innym obiekcie kwarantannowym;

„ognisko obiektu kwarantannowego” – wykryta wyizolowana populacja obiektu kwarantannowego albo gwałtowny znaczny wzrost liczebności populacji zaaklimatyzowanego w danej strefie obiektu kwarantannowego;

„właściciel (użytkownik) obiektu kwarantannowego” – właściciel obiektu kwarantannowego albo inna osoba, która jest upoważniona do zawierania umów i (albo) innych działań w imieniu właściciela obiektu kwarantannowego.

3. Inne pojęcia wykorzystywane w niniejszym dokumencie są stosowane w znaczeniach ustanowionych w Umowie o Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej z dnia 29 maja 2014 roku, w Kodeksie Celnym Unii Celnej oraz w Międzynarodowej Konwencji o Kwarantannie i Ochronie Roślin z dnia 6 grudnia 1951 roku (dalej – Konwencja).

II. Kwarantannowe badania fitosanitarne.

4. Obiekty kwarantannowe poddawane są kwarantannowym badaniom fitosanitarnym.

5. Kwarantannowe fitosanitarne badania wykonywane są przez kompetentny organ w zakresie kwarantanny roślin w państwie członkowskim Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej (dalej odpowiednio – kompetentny organ, państwo członkowskie, Unia) w następujących celach:

a/a) wczesne wykrycie obiektów kwarantannowych;

б/b) określenie (doprecyzowanie) granic ogniska obiektów kwarantannowych;

в/c) aktualizacja jednolitej listy obiektów kwarantannowych Unii (dalej: jednolita lista) oraz jednolitych kwarantannowych fitosanitarnych wymagań mających zastosowanie do produktów kwarantannowych, a także obiektów kwarantannowych na granicy celnej oraz na przestrzeni celnej Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej (dalej – jednolite kwarantannowe wymagania fitosanitarne).

6. Kwarantannowe badania fitosanitarne wykonywane są zgodnie z planem zatwierdzonym przez kompetentny organ.

7. Planowanie przedsięwzięć w zakresie wykonywania kwarantannowych badań fitosanitarnych obiektów kwarantannowych zdeterminowane jest przez:

a/a) administracyjno – terytorialny podział państwa członkowskiego,

б/b) biologię obiektu kwarantannowego i (albo) organizmu szkodliwego;

в/c) rozprzestrzenienie roślin-gospodarzy (uprawianych i dziko rosnących), porażanych przez obiekty kwarantannowe;

г/d) potencjalne drogi przenikania i rozprzestrzeniania się obiektu kwarantannowego,

д/e) miejsca składowania, produkcji, przetwórstwa, sprzedaży i utylizacji produktów kwarantannowych;

е/f) miejsca gromadzenia zebranych plonów;

ж/g) wykorzystywane gatunki roślin uprawnych.

8. W czasie planowania i organizacji przedsięwzięć w zakresie przeprowadzania kwarantannowych fitosanitarnych badań szczególną uwagę należy zwrócić na:

a/a) miejsca i pola uprawy, które przeznaczone są pod uprawę materiału nasiennego i sadzonkowego;

б/b) zasiewy i nasadzenia wykonane importowanym materiałem nasiennym i sadzonkowym;

9) Czas wykonania kwarantannowych badań fitosanitarnych zdeterminowany jest przez:

a/a) cykl rozwoju obiektów kwarantannowych;

б/b) fazy rozwoju roślin porażanych przez obiekty kwarantannowe;

в/c) czas realizacji programów lokalizacji oraz likwidacji ognisk obiektów kwarantannowych.

10) Kwarantannowe fitosanitarne badania realizowane są zgodnie z metodykami wykonywania kwarantannowych badań fitosanitarnych.

11. Wyniki kwarantannowych fitosanitarnych badań opracowywane są zgodnie z ustawodawstwem państw członkowskich oraz stanowią uzasadnienie do wprowadzenia fitosanitarnego stanu kwarantannowego na terytoriach państw członkowskich.

12 Właściciele (użytkownicy) obiektów podlegających kwarantannie zobowiązani są do wykonywania badań obiektów podlegających kwarantannie na obecność obiektów kwarantannowych oraz – w razie ich wykrycia – do informowania o tym kompetentnego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się takie podlegające kwarantannie obiekty.

13. Przedsięwzięcia w zakresie wykrywania obiektów kwarantannowych oraz walki z nimi, a także w zakresie lokalizacji oraz likwidacji ich ognisk, wykonywane są ze środków przewidzianych przez ustawodawstwo państw członkowskich.

14 Kompetentne organa, co roku wymieniają się informacjami o kwarantannowym fitosanitarnym stanie terytoriów swoich państw, jak również przekazują wskazane informacje do Euroazjatyckiej Komisji Gospodarczej w celu ich publikacji na oficjalnej stronie Unii w informacyjno – telekomunikacyjnej sieci „Internet”.

III. Odkazanie podlegających kwarantannie produktów oraz obiektów podlegających kwarantannie.

15. Celem wykonania prac w zakresie odkazania podlegających kwarantannie produktów oraz podlegających kwarantannie obiektów (dalej – odkazanie) na terytoriach państw członkowskich jest:

a/a) zapewnienie kwarantannowego bezpieczeństwa fitosanitarnego na przestrzeni celnej Unii;

б/b) zapobieżenie introdukcji i rozprzestrzenienia obiektów kwarantannowych na terytorium państw członkowskich;

v/c) spełnienie wymagań Konwencji, a także wymagań państw – importerów w przypadku eksportu produktów kwarantannowych z terytorium celnego Unii, jak również wymagań międzynarodowych umów państw członkowskich w zakresie kwarantanny roślin;

r/d) zminimalizowanie zagrożeń dla ludzi oraz ochrona środowiska naturalnego w trakcie odkażania;

16. Odkażanie wykonywane jest zgodnie z wymaganiami ustawodawstwa państwa członkowskiego w celu likwidacji, usunięcia, sterylizacji (pozbawienia zdolności do reprodukcji) obiektów kwarantannowych bądź też pozbawienia ich zdolności do życia przy pomocy metod chemicznych, fizycznych, biologicznych, mechanicznych, termicznych bądź przy pomocy innych metod.

17. Odkażanie wykonywane jest przez firmy mające prawo do wykonywania odkażania zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, na którego terytorium dokonywane jest odkażanie.

18. Kompetentny organ przeprowadza kontrolę działalności firm, które dopuszczone są do wykonywania prac, związanych z odkażaniem.

19. W państwach członkowskich prowadzona jest rejestracja firm, które są dopuszczone do wykonywania prac związanych z odkażaniem.

20. W przypadku wykrycia obiektów kwarantannowych w obiektach podlegających kwarantannie, takie – podlegające kwarantannie – obiekty są odkażane zgodnie z ustawodawstwem państw członkowskich.

IV. Certyfikacja fitosanitarna

21. System certyfikacji fitosanitarnej państwa członkowskiego kształtowany jest zgodnie z ustawodawstwem tego państwa.

22. Kompetentny organ eksportującego państwa członkowskiego musi dysponować ekskluzywnymi pełnomocnictwami w zakresie stworzenia i zapewnienia funkcjonowania systemu certyfikacji fitosanitarnej, wydawania certyfikatów fitosanitarnych, jak również posiadać system zarządzania, zapewniający spełnienie wymagań ustawodawstwa swojego państwa.

23. Kompetentny organ musi zapewniać funkcjonowanie systemu certyfikacji fitosanitarnej w celu potwierdzenia zgodności produktów polegających kwarantannie z wymaganiami fitosanitarnymi państw – importerów, zaś w przypadku przemieszczania produktów podlegających kwarantannie z terytorium jednego państwa członkowskiego na

terytorium drugiego państwa członkowskiego – z jednolitymi kwarantannowymi wymaganiami fitosanitarnymi.

24. Kompetentny organ na wywożone produkty podlegające kwarantannie, a także produkty reeksportowane lub przemieszczane z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego wystawia certyfikaty fitosanitarne, które stanowią potwierdzenie zgodności tych produktów z wymaganiami fitosanitarnymi państwa – importera bądź z jednolitymi wymaganiami fitosanitarnymi.

25. Pracownicy kompetentnego organu muszą dysponować umiejętnościami oraz technicznymi kwalifikacjami do wykonywania funkcji w zakresie wystawiania i wydawania certyfikatów fitosanitarnych. Pracownicy kompetentnego organu eksportującego państwa członkowskiego muszą mieć dostęp do oficjalnych informacji dotyczących fitosanitarnych wymagań państwa – importera. Pracownicy kompetentnego organu nie mogą być osobiście zainteresowani wynikami certyfikacji fitosanitarnej.

26. Kompetentny organ eksportującego państwa członkowskiego jest zobowiązany do tworzenia i podtrzymywania systemu prowadzenia i rejestracji dokumentacji w zakresie wszystkich procedur certyfikacji fitosanitarnej. Kompetentny organ musi posiadać instrukcje oraz wytyczne dotyczące wszystkich wymienionych procedur, a także musi zapewnić prowadzenie rejestracji wszystkich działań poprzedzających wystawienie fitosanitarnych certyfikatów.

27. Kompetentne organa informują się nawzajem o przypadkach wykrycia naruszeń przy wzajemnych dostawach produktów podlegających kwarantannie, jak również w przypadkach eksportowo-importowych operacji z państwami trzecimi.

28. System zarządzania kompetentnego organu musi umożliwiać:

a/a) wybór określonego pracownika lub jednostki strukturalnej odpowiedzialnej za funkcjonowanie systemu certyfikacji fitosanitarnej;

б/б) określenie obowiązków służbowych pracowników kompetentnego organu, którzy odpowiadają za certyfikację fitosanitarną;

в/в) określenie kanałów uzyskiwania przez pracowników kompetentnego organu, którzy odpowiadają za certyfikację fitosanitarną, odpowiednich informacji;

г/г) zatrudnić i (albo) udzielać pracownikom kompetentnego organu, którzy posiadają stosowne kwalifikacje i nawyki, pełnomocnictwa niezbędne do funkcjonowania systemu certyfikacji fitosanitarnej;

д/д) organizację na systematycznych zasadach treningów w zakresie doskonalenia funkcjonowania systemu certyfikacji fitosanitarnej.

29. W celu zapewnienia funkcjonowania systemu certyfikacji fitosanitarnej kompetentny organ musi wypełniać następujące funkcje:

a/a) obróbka, gromadzenie oraz aktualizacja informacji dotyczących wymagań fitosanitarnych państw – importerów w celu prowadzenia fitosanitarnej certyfikacji oraz przekazania stosownych informacji pracownikom kompetentnego organu;

б/b) przeprowadzanie inspekcji, pobór próbek oraz analiza produktów podlegających kwarantannie dla celów związanych z certyfikacją fitosanitarną;

в/c) wykrywanie i identyfikacja obiektów kwarantannowych oraz regulowanych niekwarantannowych szkodników;

г/d) prowadzenie badań i monitoringu, a także wykonywanie kontroli w celu potwierdzenia zgodności produktów podlegających kwarantannie wymienionych w certyfikatach fitosanitarnych z wymaganiami państw – importerów.

д/e) wystawianie i wydawanie certyfikatów fitosanitarnych;

е/f) kontrola zastosowania oraz prawidłowości przeprowadzania procedur certyfikacji fitosanitarnej;

ж/g) analiza notyfikacji o niezgodnościach i stosowanie środków korygujących (w razie konieczności);

з/h) przechowywanie kopii wystawionych certyfikatów fitosanitarnych oraz innej dokumentacji;

и/i) analiza efektywności systemów certyfikacji fitosanitarnej;

к/j) szkolenie pracowników kompetentnego organu;

л/k) zapewnienie poprzez zastosowanie odpowiednich procedur bezpieczeństwa fitosanitarnego podlegających kwarantannie produktów po przeprowadzeniu certyfikacji fitosanitarnej do momentu ich eksportu.

30. Wykonanie określonych funkcji w celu realizacji procedur certyfikacji fitosanitarnej (z wyjątkiem funkcji związanych z wystawieniem i wydaniem certyfikatów fitosanitarnych może być powierzone instytucjom podległym kompetentnemu organowi.

31. Certyfikat fitosanitarny wydawany jest zgodnie z fitosanitarnymi wymaganiami państw – importerów.

32. Kompetentny organ eksportującego państwa członkowskiego musi dysponować oficjalnymi aktualnymi informacjami o wymaganiach fitosanitarnych państw – importerów, które przekazywane są w trybie określonym w Konwencji.

33. Kompetentny organ eksportującego państwa członkowskiego musi być wyposażony w urządzenia, środki techniczne, materiały oraz instrumentarium do wykonania procedur fitosanitarnej certyfikacji.

34. Kompetentny organ musi dysponować systemem dokumentowania wykonywanych procedur certyfikacji fitosanitarnej oraz prowadzenia rejestracji danych (w tym również magazynowanie oraz wyszukiwanie dokumentacji związanej z procedurami fitosanitarnej certyfikacji). Powyższy system musi umożliwiać śledzenie fitosanitarnych certyfikatów.

35. Kompetentny organ musi posiadać instrukcje oraz wytyczne dotyczące wszystkich procedur fitosanitarnej certyfikacji, w tym również:

a/a) przeprowadzenie konkretnych działań, które związane są z fitosanitarną certyfikacją, zgodnie z protokołami Euroazjatyckiej Komisji Gospodarczej, stanowiącymi część ustawodawstwa Unii oraz prawem międzynarodowej w części dotyczącej kwarantanny roślin;

b/b) analiza notyfikacji dotyczących niezgodności otrzymanych od narodowej instytucji do spraw kwarantanny i ochrony roślin państwa – importera, w tym również udostępnienie na wniosek wymienionej instytucji sprawozdania o wynikach takiego badania;

b/c) śledztwa w sprawie przypadków składania nieważnych bądź sfałszowanych certyfikatów fitosanitarnych.

36. Kompetentny organ musi zapewnić przechowywanie danych, dotyczących wszystkich procedur, które związane są z certyfikacją fitosanitarną. Kopie wszystkich certyfikatów fitosanitarnych muszą być przechowywane w kompetentnym organie w celu potwierdzenia ich autentyczności oraz ich śledzenia w ciągu ustalonego czasu, ale nie krócej niż 1 rok.

37. Kompetentne organa zapewniają identyczność systemów dokumentowania procedur związanych z certyfikacją fitosanitarną oraz wykorzystują chronione systemy obróbki, przechowywania oraz poszukiwania danych.

38. Oficjalne komunikaty wysyłane są na adres osoby kontaktowej w kompetentnym organie, która jest określana zgodnie z Konwencją a wskazana osoba kontaktowa przesyła dalej do innych osób kontaktowych. Kompetentny organ może wyznaczyć inne osoby kontaktowe odpowiedzialne za konkretne kwestie i (albo) przedsięwzięcia, związane z certyfikacją fitosanitarną (na przykład za notyfikacje o niezgodnościach).

39. Kompetentny organ importującego państwa członkowskiego musi zgłaszać do narodowej instytucji do spraw kwarantanny i ochrony roślin państwa – importera informacje

dotyczące wymagań fitosanitarnych swojego państwa w precyzyjnej i jasnej formie (poprzez oficjalny adres kontaktowy narodowej instytucji do spraw kwarantanny i ochrony roślin państwa – eksportera). Powyższe informacje może być również upowszechniana poprzez regionalne instytucje do spraw kwarantanny i ochrony roślin bądź też publikowane na międzynarodowym portalu fitosanitarnym w informacyjno – telekomunikacyjnej sieci „Internet” w jednym z oficjalnych języków Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (preferowane są język angielski oraz język rosyjski).

40. Kompetentny organ eksportującego państwa członkowskiego winien utrzymywać kontakt z określoną zgodnie z Konwencją osobą kontaktową państwa – importera w celu uściślenia i potwierdzenia fitosanitarnych wymagań tego państwa.

41. Jeśli po zakończeniu certyfikacji fitosanitarnej kompetentny organ eksportującego państwa członkowskiego wychodzi na jaw, że eksportowany ładunek nie odpowiada wymaganiom fitosanitarnym państwa – importera to kompetentny organ winien w jak najkrótszym czasie powiadomić o tym osobę kontaktową narodowej instytucji do spraw kwarantanny i ochrony roślin państwa – importera, wyznaczoną zgodnie z Konwencją, bądź też inną wyznaczoną przez narodową instytucję do spraw kwarantanny i ochrony roślin państwa – importera osobę kontaktową, odpowiedzialną za konkretne kwestie i (albo) przedsięwzięcia, związane z zastosowaniem środków fitosanitarnych.

42. W przypadku stwierdzenia niezgodności (naruszenia) w imporcie produktów podlegających kwarantannie kompetentny organ importującego państwa członkowskiego kieruje notyfikację do narodowej instytucji do spraw kwarantanny i ochrony roślin państwa – eksportera w trybie określonym w ustawodawstwie importującego państwa członkowskiego oraz w prawie międzynarodowym w części dotyczącej kwarantanny roślin.

V. Tworzenie Jednolitej Listy oraz regulacje dotyczące obiektów kwarantannowych na terytoriach państw członkowskich.

43. Jednolita Lista układana jest na podstawie propozycji kompetentnych organów.

44. Podstawą do wpisania danego szkodnika na Jednolitą Listę są rezultaty analizy fitosanitarnego ryzyka.

45. Dany szkodnik wpisywany jest na Jednolitą Listę w przypadku gdy na podstawie rezultatów analizy fitosanitarnego ryzyka przeprowadzonej przez kompetentny organ uzyskuje on status obiektu kwarantannowego dla terytorium (lub jego części) jednego z państw członkowskich.

46. Opracowanie i zastosowanie kompleksu środków w zakresie walki z obiektami kwarantannowymi wpisanymi na Jednolitą Listę stanowi kompetencję kompetentnego organu.

47. W przypadku wykrycia obiektu kwarantannowego wpisanego na Jednolitą Listę na sąsiadujących terytoriach państw członkowskich kompetentne organa tych państw członkowskich podejmują wspólne działania w zakresie organizacji kompleksu środków w zakresie jego regulowania.

48. Kompetentny organ, który wykrył na terytorium swojego państwa nie występujący tam wcześniej obiekt kwarantannowy, wpisany na Jednolitą Listę, informuje o tym oraz o podejmowanych środkach kompetentne organa innych państw członkowskich.

49. Informacje o kwarantannowym fitosanitarnym stanie terenów państw członkowskich umieszczane są na oficjalnych stronach kompetentnych organów, jak również na oficjalnej stronie Unii w informacyjno telekomunikacyjnej sieci „Internet”.